

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **J.Z.**, zastoupeného JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Ostrava, Sadová 553/8, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 27.8.2009 číslo X, o nároku na plný invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 5.10.2009 domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) ze dne 27.8.2009, kterým byl mu odňat plný invalidní důchod. V žalobě mimo jiné uvedl, že posudek posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava-město byl učiněn bez jeho přítomnosti, bez toho, že by byl k jednání přizván, že by byl jakýmkoliv způsobem přezkoumán jeho zdravotní stav, když rozhodující komplexní vyšetření má plánováno dlouhodobě na měsíc říjen 2009. Dále namítal, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné i nezákonné, protože neobsahuje určení data od kterého se plný

invalidní důchod odnímá.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 4.11.2009 uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě záznamu o jednání posudkového lékaře OSSZ Ostrava-město ze dne 11.8.2009. K posouzení zdravotního stavu došlo v nepřítomnosti žalovaného, na základě dokumentace, kterou lékařka uznala za dostačující. V takovém případě není povinnost, aby byla osoba, jejíž zdravotní stav se posuzuje, osobně přítomna. Datum odnětí plného invalidního důchodu je v rozhodnutí výslovně stanoven na den 18.10.2009. Navrhovala zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud provedeným řízením vzal za prokázáno, že:

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 27.8.2009 číslo X odňala žalobci od 18.10.2009 podle ustanovení § 56 odst.1 písm. a) z.č. 155/1995 Sb., plný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Ostravě-město ze dne 11.8.2009 již není žalobce plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 50 %;

- lékař OSSZ v Ostravě-město dne 11.8.2009 provedl na základě výsledků lékařského vyšetření posudkové zhodnocení ve kterém uvedl, že zdravotní stav žalobce je dlouhodobě nepříznivý a odpovídá postižení uvedenému v příl.č.2 k vyhl.č. 284/1995 Sb. v pl. znění, kap. X, odd. B, pol. 4 písm. b) a způsobuje 50 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti posuzovaného. Vydal výrok, že posuzovaný není již nadále plně invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb., ale je částečně invalidní dle § 44 odst.1 z.č. 155/1995 Sb.;

- lékař OSSZ v Ostravě-město dne 19.12.2007 provedl na základě výsledků lékařského vyšetření posudkové zhodnocení ve kterém uvedl, že zdrav. stav žalobce je dlouhodobě nepříznivý, který odpovídá postižení uvedenému v příl.č.2 k vyhl.č. 284/1995 Sb. v pl. znění, kap. X, odd. B, pol.4, písm. a) a způsobuje 70 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Vydal výrok, že posuzovaný je plně invalidní dle § 39 odst.1 písm. a) z.č. 155/1995 Sb. s datem vzniku invalidity 27.9.2007;

- dle posouzení posudkovou komisí MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 12.2.2010 se u žalobce ke dni 27.8.2009 jednalo o:

- stav po resekci žaludku Bilroth pro adenokarcinom,
- stav po traumatickém plášťovém pneumothoraxu (8/2008),
- kašel, susp. astmatický ekvivalent.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stav po resekci žaludku Bilroth II pro adenokarcinom, stav odpovídal příloze č. 2 k vyhl.

č. 284/1995 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí, kapitole IX, odd. B, položce 4, písm. b/, kdy z rozmezí 50-70 % stanovila posudková komise hodnotu 50 %, s odůvodněním, že je snížena výkonnost, nejsou doloženy dyspeptické obtíže ani podstatná porucha výživy. Od doby uznání částečné invalidity došlo ke zlepšení zdravotního stavu, dohojení po operaci a chemoterapii, onemocnění je v klinické remisi. Ve výroku posudková komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ byl žalobce částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb. Nebyl plně invalidní podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 134/1997 Sb. Šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33 %, nedosahoval však 66 % odpovídajících plné invaliditě a nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek. Posudková komise MPSV zajistila nové neurologické a EMG vyšetření MUDr. J.K.. Bylo zjištěno, že se jedná o stav po traumatu distálního předloktí vlevo s incipientní residuální zánikovou symptom. pro terminální segment loketního nervu k interosseálním svalům a svalům thenaru. Jinak zcela normální neurotopický nález. Funkční deficit akra LHK je jen zcela lehký. EMG nález: obraz starší ne plně komp., ale jen lehké a stabilizované léze loketního nervu v terminálním segmentu. Obraz dokonalé kolaterální reinervace s drobným senzitivním deficitem a rychlejší unavitelností akra LHK. Tímto bylo prokázáno zlepšení proti roku 2004, kdy neurolog MUDr. A. 13.7.2004 prokázal středně významný motorický kondukční defekt loketního segmentu loketního nervu vpravo. Bylo doporučeno šetření ruky od flekční – extenční zátěže. Jedná se o postižení levé ruky u praváka.

Výše uvedená skutková zjištění opírá soud o listinné důkazy, a to rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.8.2009 číslo X, posudky lékařů OSSZ v Ostravě-městě z 11.8.2009 a 19.12.2007, posudek posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 12.2.2010 a doplňující posudek téže komise ze dne 1.7.2010.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb.). Uvedené komise jsou přitom oprávněny nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti pojištěnce, ale také i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě (částečné invaliditě), jejím vzniku, dalším trvání či zániku, třebaže v oblasti rozhodování o těchto nárocích jsou pojmy invalidity i částečné invalidity především pojmy právními. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR, a k námitkám právního zástupce žalobce, jak je přednesl v průběhu ústního jednání dne 6.4.2010, i doplňující posudek téže komise ze dne 1.7.2010. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku a jeho doplňku pro jeho přesvědčivost a úplnost, a proto také neprováděl další dokazování. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovým

lékařem a lékařem z oboru interního lékařství a odborným ortopedem na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy, zajistila nové neurologické a EMG vyšetření. Přesvědčivě odůvodnila příčinu odnětí plného invalidního důchodu stabilizací zdravotního stavu žalobce.

Podle § 38 zák.č. 155/95 Sb. pojištěnec má nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal

a/ plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku plné invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b/ plně invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

a/ poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo

b/ je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zák.č. 155/95 Sb. při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce se vychází z jeho zdravotního stavu, doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem před tím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení, trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhl.č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení, a to se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Pro uznání plné invalidity musí dojít k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, anebo musí být zjištěno zdravotní postižení vyjmenované v příloze č. 3 vyhl.č. 284/95 Sb., zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek. Jestliže míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce nečiní nejméně 66 %, ani nejde o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek podle přílohy č. 3 vyhlášky č. 284/95 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění v platném znění, není pojištěnec v souhrnu plně invalidní podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. o důchodovém pojištění.

Pro úplnost soud uvádí, že k posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky není krajský soud oprávněn, ale pouze orgány posudkové služby MPSV. Je tomu tak proto, že taková úvaha je součástí odborného posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobce, o němž si soud nemůže učinit vlastní úsudek, neboť k tomu nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi. Může však posoudit, zda se posudková komise vypořádala se všemi okolnostmi pro správné zařazení žalobce zdravotního postižení pod příslušnou položku vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, či nikoliv a následně též zda v logické návaznosti na to odpovídajícím způsobem odůvodnila svůj závěr o poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšná žalovaná ČSSZ nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1,2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, prostřednictvím podepsaného soudu, písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; pokud stěžovatel sám, nebo ten, kdo jej zastupuje, nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 31.8. 2010

JUDr. Bohuslava Drahošová
- samosoudkyně -